

SAVAITINIS LAIKRAŠTIS

No. 14 SPAL. (OCT.) 4 D., 1921 M. METAI I

"Entered as second-class matter July 12, 1921, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879."

LAIVAS (THE SHIP)

Published weekly by Draugas Publ. Co.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$1.50	One Year	\$1.50
Pusci metų	75c.	Six Months	75c.
Vienas numeris	5c.	Single Copy	5c.

DRAUGAS PUBLISHING COMPANY

2334 So. Oakley Ave.,

--

Chicago, Illinois.

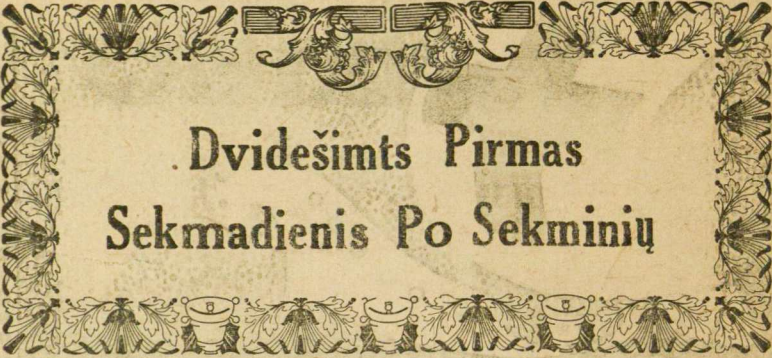

Mes plaukiame per šio pasaulio jura į Amžinosios Tėvynės prielauką. Kad laimingai daplauktume, turime būti Kristaus skirtame laive — Katalikų Bažnyčioje — kurį vairuoja šv. Petro įpėdinis Romos vyskupas.

Ir mūsų "Laivas" plauks išvien su Kristaus laivu.

Kapitonas.

BTSR valst.
respublikinė
biblioteka

Dvidešimts Pirmas Sekmadienis Po Sekminių

❀ Mišių Lekcija. ❀

IŠ ŠV. POVYLO LAIŠKO EPEZIEČIAMS 6.

Broliai: stiprinkitės Viešpatyje ir jo jėgos galybėje. Apsivilkite Dievo šarvais, kad galėtumėte išstovėti prieš velnio žabangus: nes kovoti turime ne su kunu ir krauju, bet su kunigaikščiais ir galybėmis su šių tamsybių pasaulio valdytojais, prieš nedorybės dvasinės dangiškose. Tai-gi imkitės Dievo šarvus, kad galėtumėte atsispirti blogoje dienoje ir visame tobulus stovėti. Tai-gi stovėkite persijuosę strėnas tiesa ir užsidėję teisybės apdengtuvą ir apsiavę kojas taikos Evangelijos priėmimui: visame pasiimdami tikėjimo skydą, kad juomi galėtumėte visas niekiausias ugninias vylas užgesinti ir išgelbėjimo galvodantį pasiimkite ir dvasios kardą, kuris yra Dievo žodis.

Lekcijos Paaškinimas.

Visa šita lekcija yra vienas prilyginimas. Krikščionis žmogus, vistiek vyras ar moteris, yra prilygintas kareiviui.

Jo priešas yra velnias. Tas sukeldamas pagundas, tarsi, šauda į krikščionių ugninėmis vylomis.

Senovėje nebudavo šautuvų, nei patrankų, bet karių budavo. Tada žmonės susilenkdavo jauną stiprą tamprų medelį, surišdavo jo galus styga ir pasidarydavo lankas. Lanką ties vidurio laikydami kairiaja ranka, į dešinę pasiimdavo ilgą, smailiai aštrų virbalą. Tas vadindavosi vyla. Vylas užpakalį pridėję prie stygos ištempdavo ją. Lankas sulinkdavo dar labiau. Šovikas staiga paleisdavo stygą. Besitiesdamas lankas toli numesdavo vylą. Pataikius į žmogų jį jį perdurdavo.

Nuo vylų senovės kareiviai gindavosi skydais, arba plačiais uždengtuvais. Nešiodami juos ant kairės rankos. Pamatę atlekiant vylą kareiviai atstatydavo į ją skydą, į kurį susidavus jį nukrisdavo žemyn. Tam tikslui skydai dažniausiai budavo gelžiniai. Anais laikais kareiviai dar nešiodavo gelžinius ar varinius apdengiančius žmogų nuo kaklo iki kojų ir ir teipgi gelžiniais budavo apdengę savo galvą. Mus laikais tie gelžiniai rubai nenaudingi kareiviams, nes šautuvo kulka eina kiau rai per juos. Kareiviams tai su jais nebutų naudos, o butų daug sunkiau vaikščioti.

Į savo laikų kareivius įsižiūrėjęs šv. Povylynas mokina mus, kad mus galvą nuo velnio pagundų dengtų tikras geras tikėjimas, kaip kareivių galvas kad saugodavo gelžinis galvodengtis. Kaip kareiviai nešdavo geležinius šarvus, apdengiančius krutinę ir vidurius, taip krikščionys visą savo gyvenimą turi apdengti ir apsaugoti nuo velnio gryna ir gera teisybe. Kaip tik žmonės pirkliaudami arba šiaip ką bedarydami, ima suktibėmis verstis taip velnias juos ir išauja savo pagandomis. Daug lietuvių išėję į miestus tikėjimo neteko ir dušią pražudė delto, kad suktybių daryti išdrįso. Šv. Povylynas sako, kad nei kojos neliktų be ginklo. Taikos Evangelija turi būti mūsų ava-

lynė.

V. Jėzaus mokslas vadinasi Evangelija. Šv. Povylas dar pridėjo, kad ji yra taikos Evangelija, nes didžiausias Evangelijos įsakymas yra, kad žmonės mylėtų vieni kitus. Jei tas būtų visur pildoma, tai piktumo nebutų niekur, o visur viešpatautų taika.

Kaip diržas suriša į kruvą atskirus šarvų dalis, taip visas Kristaus mokslo dalis vienija tiesa. Ji turi labai stipriai priveržta prie mūsų gyvenimo.

Šv. Povylas sako, kad mums negana yra turėti kuomi gintis, bet dar reikia turėti kuomi kovoti. Kaip kareiviai puola priešus su kardu, taip ir mes piktąją dvasią turime žeisti Dievo žodžiu. Dievo žodis skelbiamas pamokslais.

Gilokai mintydamį apie šitą šv. Povylo prilyginimą matome, juog Apaštalas mums labiausiai teikia: tiesą, teisybę, tikėjimą. Tiesa mums mokina kaip turime tikėti, teisybė rodo kaip turime apseiti, tikėjimas duoda gyvybės ir tiesai ir teisybei.

Apaštalas dar primena, kad tuos daigtus neskaitytume mažmožiais, nes mūsų priešas yra galingas. Jis neturi nei kuno nei kraujo, bet jis yra buvęs angelas, t. y. dvasia. Jis galingesnis už visus kunus. Jei-gu mes neatsiremtume Kristum, nepasiduotume V. Jėzaus mums duotąja dvasios galybe, tai velnias tikrai mus įveiktų. Jo vylos yra ugninės ir lengvai sukelia gaisrą mūsų pusėje, jei tiktai buvame neatsargus. Kas labiausiai Apaštalui rupėjo, tą jis pirmiausiai pasakė: "Stiprinkitės Viešpatyje ir Jo jiėgos galybėje". Mūsų jiega yra meknutė, bet Dievo galybė mus sustiprina tiek, kad niekas negali mūsų įveikti. Tik reikia, kad naudotumės tąja jiega.

Mišių Evangelija

SULIG ŠV. MATAUŠO 18.

Anuo metu Jezus savo mokiniams pasakė šitą prilyginimą: Dangaus karalystė yra panaši žmogui karaliui, kuris panorėjo apyskaitą padaryti su savo tarnais. Ir pradėjęs jam apyskaitą daryti atvedė jam vieną, kuris jam buvo kaltas dešimt tukstančių talentų. Kadangi neturėjo iš ko atiduoti, jo viešpats liepė parduoti jį, jo moterį ir vaikus ir visa ką turėjo ir atiduoti. Bet tas tarnas puolęs meldė jį sakydamas: Turėk kantrybės man ir viską atiduosiu tau. Ir viešpats pasigailėjęs to tarno paleido jį ir jo skolą dovanoją jam. Išėjęs tas tarnas rado vieną savo draugtarnį, kuris jam buvo kaltas šimtą dienpinigių ir nutvėręs jį smaugė sakydamas: Atiduok skolą. Ir puolęs jo draugtarnis meldė jo sakydamas: Turėk kantrybės ir viską atiduosiu tau. Bet anas nenorėjo, tik nuėjo ir įmesdino jį kalėjiman iki atiduosiant skolą. Tai-gi jo draugtarniai matydami kas darėsi, labai nusiminė ir atėjo ir apsakė savo viešpačiui visa kas buvo įvykę. Tada aną pašaukė jo viešpats ir tarė jam: Nenaudas verge, visą skolą dovanojau tau kadangi prašei manęs: ar-gi nepriderėjo ir tau pasigailėti savo draugtarnio, kaip kad aš pasigailėjau tavęs? Ir supykęs jo viešpats įdavė jį budeliams iki kol atiduos visą skolą. Teip ir mano Tėvas danguje padarys jums, jei nedovanosite kiekvienas savo broliui iš savo širdžių.

Evangelijos Paaiškinimas.

Vienas aukso talentas Žydų Žemėje sverdavo tiek kiek dabar Amerikoje sveria penki tukstančiai auksinių dolerių, t. y. maždaug 20 svarų. Sidabro talentas sverdavo tiek pat. Kadan-gi sidabras daug pigesnis už auksą, todėl sidabrinis talentas budavo tokios maždaug vertės 300 dolerių. Evangelija nesako, ar auksiniais ar sidabriniais talentais tarnas buvo skolingas savo karaliui. Dešimts tukstančių talentų Amerikos pinigais išneštų 50 milijonų dolerių. V. Jėzaus laikais, turbūt, nebuvo taip turtingo privačio asmens. Sidabrinų talentų dešimts tukstančių taip-gi išsina apie 3 milijonus dolerių. Tai milžiniški pinigai. Dienpinigis, arba denoras, budavo sudabrinis pinigas tokio didumo kaip Anglijos šilingas, arba Amerikos 25 centai. Dienpiningiu mokėdavo darbininkams už vienos dienos darbo. Šimtas tat dienpiningių išnešė apie 25 dolerius. Lengva suprasti, kaip nedoras buvo tas žmogus, kuris gavęs dovanos trijų milijonų vertės nenorėjo nei palaukti kol jo draugas jam sukrapštys 25 dolerių skolą.

Išganytojas šituomi priliginiu mokina mus, kad mūsų kaltės Dievui yra begalo didelės ir, tiesa sakant, neišmokamos. Nusikalstame, taip-gi mes vieni kitiems, bet tos kaltės tarp mūsų pačių yra mažos sulyginus su nusikaltimais Dievui. Nei buk liausias vagis negali pavogti dviejų arklių iš to tvarto, kuriam yra tik vienas. Taip ir nusikaltimas žmogui negali būti didesnis už to žmogaus prigimtį. Kadan-gi žmonių prigimtys yra mažos, todėl ir nuodėmės žmonėms buva mažos. Bet Dievo prigimtis yra visu didžiausia ir neapribota. Todėl ir nuodėmė padaryta Dievui yra visudidžiausia ir neapribota.

Yra žmonių menku daigtu statančių nuodėmę Dievui. Tie išgirdę juog nusikaltimas žmogui yra dar-gi mažesnis negu

Dievui, pasidrąsina visai nesisaugoti nuodėmių. Jie labai klaidingai daro ir pražūtį sau rengia. Nuodėmės didumą tas pažįsta, kas supranta kaip jam buvo skaudu, kad kitas jį apvagia, apkalba arba sumuša. Del tokios nuodėmės kentėdamas žmogus supranta, kaip bloga yra nuodėmė žmogaus žmogui padarytoji. Tada mūsų protas, atsiminęs juog nuodėmės Dievui yra didesnės už nusikaltimus žmogui lengvai gali išmanyti, kaip baisu yra pažeisti Dievą. Sugeduisos dvasios žmogus išvirkščiai protauja ir prieina prie klaidos tik delto, kad geruo ju keliu atbulas rėplioja. Sveikos dvasios žmogus tuo pačiu keliu priešakyn eidamas atranda tiesą. Saugokimės atžagarių protavimų.

Iš V. Jėzaus pasimokinkime to, ko Jis norėjo mus išmokinti. Jis-gi aiškiai pasakė prilyginimo pabaigoje, kad mūsų Tėvas esantysis danguje skaudžiai mus baus, jei nedovenosime kaltybių visiem kitiems. Išganytojas išmokino mus maldos ir į tą maldą įdėjo žodžius: "Atleisk mums mūsų kaltes kaip ir mes atleidžiam saviems kaltiems". Tas kaltybių atleidimas vieni kitiems V. Jėzui labai rupėjo. Apaštalui klausiant iki kiek kartų reikia dovanoti artymui nusikaltymą, V. Jėzus pamokino neapriboti skaitliaus.

Nedovanodami kaltybių vieni kitiems žmonės ima kerštauti vieni prieš kitus. Kerštas ir kaltės nedovanojimas yra tas pats daigtas ne vienaip pavadintas. Kas skriauda tau padaro, tas vieną blogumą leidžia ant žemės. Kada tu jam tos skriaudos nedovanojęs atkeršyji, tai tu antrą blogumą leidi ant žemės. Jom pasirodo, kad tu perdaug jam atkeršijai, delto jis nedovanoja tau ir daro kerštą už tą kas buvo viršaus. Taip du žmonės pradeda blogumus dauginti ant žemės neva vienas kitam bet ištiesų ir visai žmonių giminei. Nes ji pasijunta be turint du kerštininku, kur butų reikėję turėti du broliu. Jei-gu

tu butum pirmutinis dovanojęs pirmą ano nusikaltimą, tai butum prašalinęs visą kerštų eilę, butum padaręs blogumo mažiau butų atėję ant žemės, o gerumo daugiau.

Moterystėje gyvenantieji turėtų pirmiausiai tą atsiminti. Nelaimė moteriškai jei ji nemoka dovanoti kaltybių savo vyrui. Nelaimė ir vyrui, jei jis nemoka dovanoti prasižengimų savo pačiai. Besipikdamu juodu taip suardo savosios šeimos laimę. Piktumui esant tarp tėvo ir motinos meilės saulė nešviečia vaikams ir nešildo jų širdžių. Tos širdys užauga šaltos ir kietos, dažniausiai niekam netikusios.

Karių laikais vyriausybė tyčiai kelia savo žmonių neapykantą ant priešų, kad karėiviai smarkiau kariautų. Ta neapykantos sėkla ne susykišnyksta ir po karės. Ir mes dar iki šiol tebagyvename karės patrakimu. Jau laikas butų atsiminti, kad žmonės yra ir tie, su kuriais kariavom, kad ir mums laikas vėl būti žmonėmis. Kitų kaltybes greit pamatome, ilgai atmename. Savo nuodėmių dažnai nei darydami nematome, o pamatę per greitai užmirštame. Ką bekaltinę kitus už kitką, atsiminkime patys savo dušią ir jos išganymą. Jei ištiesų kiti yra kalti mums, dovanodami mes įgysime daugiau naudos dvasiai, negu turėjome nuostolio kunui. Atleidę kitiems atleidimą gausim ir patys. Mažindami kerštą, dauginame meilę padaugisime ir laimę sau šičionai ant žemės ir danguje.

RAŽANČIAUS MĒNUO.

(*Tąsa.*)

Ražančiaus maldos nauda.

Ražančiaus malda yra labai pasekminga. Ji išklausoma Dievo greičiau, negu kitokia malda. Kodel? Todėl, kad ji susideda iš Dievui brangiausių žodžių ir minčių. Ar gali būti Die-

vui malonesnė malda už “Tėve Musų”, kurią Jis pats žmonėms davė? O “Sveika Marija”. Palaimintas Grigonas deMontfort rašo: “Didi šventieji sudėjo storas knygas apie pasekingumą atversti sielas. Įsitėmik, kad “Sveika Marija” yra gražiausia malda po “Tėve Musų”. Joje telpa gražiausi pagyrimai Marijai, kuriuos pats augščiausiasis pasiuntė jai per arkaniolą.

Tie pagyrimai, kurios mes kalbame, patraukia jos širdį mums, jei tik mes tinkamai tą atliekame. “Sveika Marija” gerai kalbant priverčia bėgti piktają dvasia, ir ją sutriuškina kaip kujis; ji yra sielos pašventimu ir dangiškų džiaugsmu.

“Sveika Marija” yra dangiška rasa, kuri teikia sielai gausių derlių, yra rožė, išduodanti skaniausį kvapsnį, yra brangi perla, kurią mes aukojame Marijai”.

Kaip kam atrodo kaip ir juokinga, kam taip daug kartų, kalbami tie patys žodžiai. Ar negeriau būtų vartoti kitokių. Bet V. Jėzus pasakė, kad “kalbėtume mažiau”, kada meldžiamės.

Kas vartotų ne tuos pačius žodžius, o vis naujus kitokius melsdamasis, tas kalbėtų daug ir prikaltėtų tuščių dalykų.

Gi kartojant tuos pačius žodžius ir apmąstant tą pačią vieną mintį jais išreiktšta, mes mažai kalbame.

Aniolai ir šventieje danguje nuolatos gieda “Šventas, šventas, Viešp. Dievas Galybių”. Taip giedodami mažai kalba, bet karštai pagarbina Dievą.

Taip lygiai padaroma, kalbant šv. Ražančių.

Ražančiaus Atlaidai.

Kas vartoja pašvęstą Ražančių su prijungtais prie jo atlaidais, tas tuos atlaidus įgija. Da tikriau įgija Ražančiaus atlaidus, kas priguli prie Ražančiaus brolijos. Kas kalba ra-

žančiaus dalį kasdien, gali gauti vusuotinus atlaידus kas pirmas mėnesio nedėldienis, jei atlieka išpažintį ir priima šv. Komuniją.

Visi Ražančiaus brolijos nariai gali gauti visuotinus atlaידus per visas Panelės Švenčiausios šventės, jei tik jie atlieka išpažintį, priima šv. Komuniją ir aplanko bažnyčią.

Jei Ražančius yra pašvęstas kunigo, turinčio tam reikalingą įgaliojimą, tai kalbant to ražančiaus tris dalis į savaitę galima gauti po 100 dienų atlaידų už kiekvieną "Tėve mūsų ir Sveika Marija".

Gautus atlaידus galima aukoti už dušias Čyščiuje.

Kas uoliai kalba ražančių ir kartu atlieka apmąstymą jo paslapčių, tas turi geriausią ženklą išrinkimo į amžiną laimę, tas turi žymes, del kurių patinka Dievui.

Klaidatikiai, netikėliai nekalba "Sveika Marija". Taipat ir puikybės pilni katalikai šalinasi nuo kalbėjimo ražančiaus. Ražančių turėti ir jį kalbėti jie laiko sau pasižeminimu.

O kaip tik puikuoliai, klaidatikiai ir bedieviai ir negali atsiekti amžinos laimės.

V. K.

VARGAS SU KAZIUKU.

(Tikras vaizdelis).

Adomienė, (palikusi viena sėdo prie stalo ir pradėjo sau viena kalbėti): "Vai, kokį aš turiu vargą su savo vaiku! Iki vielumai bėgioja gatvėmis, nei jo prisišaukti, nei žinai kur jis trankosį. Pareina namuo, paduodi valgyti, tai kad gerai pavalgytu, bet kur tau: tai sriuba neskani, tai mėsa sena; paims kėkso keletą šmotelių ir gana. Liepiu jam poterius kalbėti, tai jis užmiega; prikeliu, tai "klast" į lovą, nei nusirengs, kaip

koks gyvulus. Taip ir turiu nuo jo nuimti drabužius, kaip nuo kokio ligonio. Jau toliaus neišturėsiu su tokiu vaiku! Ramybės tiek, iki esti mokykloje; o seseris vel tankiai atsiunčia laiškelį ateiti pasikalbėti, o man jau net gėda tenai eiti gali manyti, kad aš blogai išauklėjau....”

(Įeina kaiminka, Petronienė.)

Petronienės “Garbė Jėzui Kristui”

Adomienė: “Ant amžių”.

Petronienė: “Sužinojau kad, viena pasilikai, nes girdėjau, tavo senasis išvažiavo į Chicagą darbo jieškoti; atėjau tad tavę aplankyti”.

....*Adomienė*: “Dieve, atlygink už gerą širdį; kad viena, tai viena, bent ramybę turiu iki Kaziukas mokykloje, o kaip sugrįžta, tai nežinau, kaip ir elgties su juomi.”

Petronienė: Tai turi buti kitaip; toksai didelis vaikas turėtų namie motinai pagelbėti ir palinksminti.

Adomienė: Graži man linksmībė, kaip poliemonas atveda mano vaiką ir šaukia į teismą, kad vienam nuo vežimo ką tai pagrobė kitam iš krautuvės išnešė.

Petronienė:Vai, kaiminka, ar žinai, kad tau gerai linkiu, todėl pasakysiu, kaip sąžinė įsako, jog pati kalta.

Adomienė (rustai): “o tai kokiū budu?”

Petronienė: “Nes jį be Dievo baimės užauginai. Mokykla stebuklo nepadarys, jei motina gadina vaiką namie. Nuo mažų dienų tiek jį išlepinai, pataikaudama jam ir daleisdama viską daryti, ką panorės, prie poterių su rykšte varei vietoje to, kad pamokyti vaiką, jog Dievas yra begalo geras, begalo mus myli, o todėl ir Jį reikia mylėti ir prie Jo melsties.

Adomienė: Ar-gi aš jį mokinau blogai daryti? Ne vieną kartą sumušau ir manō senasis gerai kailį jam nesykį išpērė.

Petronienė: Pats mušimas nieko negelbės, reikia vaikui aiškinti kantriai; o bausti nesupykus, taip pat ginti nuo blogo

pavyzdžio. Aš tau pasakysiu, kaip pas mane buvo. Kuomet palikau našlė su penkiaais vaikais, reikėjo labai suktis, kad visus išmaitinti, apredyti ir už kambarius užmokėti. Paėmiau vaikina ant burdo. Kodos vaikinai geras, bet kas paskui pasidare. Atėjo šventadienis, o jis nei manyti ne mano eiti bažnyčion.

...Skambina ant pirmųjų mišių, jis miega; skambina ant antrųjų, jis miega. Šaukiu, kad keltusi. Išlindo iš lovos, suvalgė pusryčius ir vel į lovą. Knarkia, kad sienos dreba. Barškinu į duris ir sakau: Kelkis, jau ant sumos skambina. O jis, kas man ta suma, aš labai pavargęs, noriu išsimiegoti ant visos savaitės. O mano vaikai tą girdi! Nuėjau su jais bažnyčion, o vakare sakau bordingieriui: Ant antro sekmadienio, kad man čia nei tavo kajos nebutų! Aš negaliu veizėti, kad mano vaikai matytų tokį stabmeldišką pavyzdį. Viešpats Dievas įstatė šventą dieną švęsti, kaip kalbame trečiame Dievo įsakyme. Taip ir išsikėlė, o savo vaikus apsaugojau nuo blogo pavyzdžio.”

Admienė: Turi tiesą, ir mano Kaziukas broliavosi su bordingieriu, kuris gerai mums mokėjo, bet mokino mano vaiką kortomis lošti ir tankiai nuo ryto šventadieniais vaikščiojo žuvauti vietoje į bažnyčią eiti.

...*Petrienė*: “O kam esi motina? Tai reikėjo išvaryti iš namų tokį bedievį, jei butumei rupinusi apie savo vaiką. Nes tai jis ir sugadino tavo vaiką. Man atėjo antras bordingierius, kurį ir kaimynai girė, kad tai doras žmogus; bet atėjo pėnyčia o jis reikalauja, kad jam gaidį su sriuba išvirčiau, nes pilvas nesveikas, o vienok valgyti norėsi. O tu koksai tai pagonis, sakau jam be ceremonijos; ir to nežinai, kad V. Dievas įsakė pasninkauti, pėnyčiomis: nes tą dieną numirė V. Jezus, Dievo Sūnus, ant Kalvarijos kalno už mūsų nuodemes; tą dieną Jis nieko nevalgė, kentėjo baisiausias kančias dėl mūsų išganymo, tai ir mes krikščionis turime tą dieną papasninkauti, atminę, kaip mūsų dušia brangi yra. Jei nenori pasninkauti, tai gali

iš mano namų išeiti, idant mano vaikai nematytų tokio pagoniško gyvenimo. Ir taip netekau antro papiktintojaus.

Adomienė. “Viskas tas tiesa, bet aš apie tai nepamaščiau, ir mūsų bordingierius vedėsi pėtnyčiomis į restoraną valgyti; o kas gali žinoti, gal tenai mėsos ir valgė, nes paskui nieko nenorėjo valgyti”.

Petronienė: Vėl turiu pasakyti, kad nerupestinga esi motina; kaip-gi nepaklausti vaiko, kur buvai ir ką valgei pėtnyčioje?

(Prie durių pradėjo bildėti. Įeina vaikas su lapėliu nuo seserų.)

Adomienė: “O čia koks lapelis?”

Vaikas: Tai seseris parašė, klausdamos, kas su Kaziuku pasidarė, nes jau dvi dieni, kaip į mokyklą neateina”.

Adomienė: “O aš nelaiminga su tuo vaiku! Pavalgęs išėina iš namų, sakydamas, kad eisias į mokyklą, o jis, matai, ką daro, o aš dar jam gerus pietus taisau.”

Kas tai baldosi už durų?

(Įeina policmonas, vesdamas vaiką Kaziuką).

Policmonas: “Ar tai tavo vaikas?”

Adomienė: “O kur jį radai?”

(Imavaiką už plaukų, o tas nori išstrukti). Tu tai apdriškęs vaikata, jau į žmogų nepanašus. Sakyk kur buvai?”

Policmonas: “O jis pasakys teisybę! Reikėjo nuo mažystės mokyti tiesą sakyti, o už melagystę bausti. Tai ne pirmą kartą sugavau jį bevagiant, o kaip dar syki sugausiu, tai jau ne namo, bet į kalėjimą nuvesiu.”

Adomienė: “O aš nelaiminga!”

Petronienės “Nieko dabar negelbės rugojimas. Imkis gerai už vaiko, privesk prie išpažinties ir pati eik apvalyti savo sąžinę, pasimelsk prie Saldžiausios V. Jėzaus Širdies ir jį Tai Širdžiai pavesk. Atsimink, kad motina turėsi už vaiką atsakyti Dievui.

S. H. C. R.

KATALIKIŠKOS ŽINIOS.

KATALIKĖ LAIMĖJO.

New York, Rugs. 16. — Miesto *New Yorko* Municipal Civil Service Commission paskyrė naują vietą antram miesto "Clerkui". Du tukstančių kandidatų stojo į egzaminą, o laimėjo p-lė Elzbieta A. Lawless, baigusi šv. Cicilijos parapijinę mokyklą ir *Wadleigh High* mokyklą.

Pasisekimą jai užtikrino geras išauklėjimas, kurį ji gavo nuo seserų, vedusių šv. Cecilijos mokyklą.

JANUOMENĖ FRONTAN.

Viena, Rugs. 8.— Kuomet protestantizmas šuoliais smunka žemyn ir jo išpažintojai pripildo daugiausia bedievių eiles, katalykistė ima visu frontu eiti pirmyn. Visur ji dabar užkariauja.

Katalikiška jaunuomenė daug tame reikale darbavosi ir darbuojasi. *Francija*, kuri bedievybei padėjo pamatus ir katalikystei davė gerus piliorius.

Štai jaunutis kunigas *Lacordaire*, ir pasauliečiai *Montalambert* ir *Ozanam* stoja katalikų priešakinį ir daug nuveikia Katalikystei.

Ir *Pr. Dovidaitis* suorganizuodamas "Ateitininkus", ar mažai pasidarbavo tikybai ir dabar darbuojasi.

Visose šalyse susitvėrė Katalikiškos jaunuomenės organizacijos. Štai *Austrijoje* skaitlinga organizacija: "Tautinis *Austrijos* Jaunų Vyrų Susivienijimas", Katalikų studentų draugijos. Apie 600 jaunimo draugijų priguli prie 88 vyskupijinių susivienijimų.

Susivienijimai daro paskaitas, kad išlavintų naujų jauni-

mo vadų, taip pat atliekami kursai apie įvairias specialybes ir t. t. . . . .

Darbą jie varo rimtai.

Susirinkimas. . . . . .

Amerikos Vyskupai ir Katalikų Vyrų Taryba susirenka šiose dienose Washingtone. Svarstys daugybę įvairių klausimų ir politikos ir visuomenės gyvenimo. Vyskupas Schrems sakys pamokslą. Admirolas Benson susirinkimo prezidentas. . . . .

Dr. Slattery duos raportą visų metų darbo. Darys-rezo liucija simpatizuoja su Airijos nepriklausomybe. Susirinkimo delegatai priimti Šv. V. prezidento Baltuose Rumuose.

PIRMUTINIS ATSITIKIMAS.

Seattle, Wash. Kun. Augustinas Osgenisch, vienuolis Benediktinas, kuris pirmiau buvo mokytoju filozofijos šv. Martino Kolegijoje, Lacy, Wash., dabar tapo pakviestas profesoriauti į valstijos universitetą.

Pereitais metais jis pats lankė to universiteto filozofijos skyrių ir kaip studentas viešose universiteto diskusijose pasižymėjo stipriais prirodymais krikščioniškosios filozofijos prieš netikinėjų.

Jis dabar pats dėstis universitete tą krikščioniškąją filozofiją.

RUSAI IR POPIEŽIUS.

Rusijoje badas nesimažina. Pagelba badaujantiems reikalinga. Šv. Tėvas kreipėsi į Tautų Lygos susirinkimo prezidentą Dr. Von Karnabek'ą iš Olandijo, kad jis pajudintų Lygoje klausimą šelpimo badaujančių rusų.

P274
Hlp 2272

Šv. Tēvas nurodo, kad ataina vis kaskart baisesnēs žinios iš Rusijos, kad ten badas ir kitos nelaimēs auga. Jei nebus padaryta pasistengimo iš visų tautų pusēs gelbēti rusus, ten turi ateiti daug baisių pasekmių. Jis kreipiasi į prezidentą, kad tas padarytu atsišaukimą į visų tautų atstovus, o tie į savo žmones ir valdžią, kad pradētų šelpti badu žustančius.

**STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC.,
REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912.**

Of "Laivas" (The Ship) published Weekly at Chicago, Ill., for October 1-st, 1921, State of Illinois, County of Cook.

Before me, a Notary Public in and for the county of aforesaid, personally appeared Rev. Vincent Kulikauskas, who having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Editor & Manager of the "Laivas" and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management, ect., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required, by the Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business managers are:

Publisher: Draugas Publ. Co. 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

Editor: Vincent Kulikauskas 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

Manager Editor: None.

Business Manager: Vincent Kulikauskas 2334 So. Oakley ave. Chicago, Ill.

2. That the owners are: Draugas Publ. Co. 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

3. That the known bondholders, mortgages, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: Marian Fathers 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

V. Kulikauskas Mn.

Sworn to and subscribed before me this 30 day of September 1921

Helen Kelpshas

(My commission expires Notary Public

October 9, 1923.